

D. Papeus.

17.

Johanni Rudolpho Lavatero Tigurino
illustris Gymnasii Hanovientis Rectori.
Salutem.

Quod scribis te mirifico socinam legendi desiderio teneri,
id etiam candidè accipio ego, monendi tamen tui occasio-
nem mihi praebeo, ne hic nimium desideres. Multis enim
inextricabiles tricas haeretici ille, necit. Et Patersheny
suus adeo mihi versatus in libris illis est visus, ut ubi pedem
figat, subdubitarim aliquando. Omnia perversissimi illius
haeretici mysteria sunt in libro de servatore. Eius refu-
tatio proximo nundinis prodit sat solida. Videbis D. V. bonam
ejus partem refutatam in Commentario ad Rom: qui mihi
sub prolo nunc sudat. Interim, quod hoc moneo, in
optimam tu partem accipies à me tui amantissimi meo.
Tua nunc occupatissima. Tamen à Tribunali
iudicii mei, licet mihi sedere nec valet, nec fas sit,
supplicem non repellam repente. Morem aliquam
dabis. Interim tu reliquam partem adorna. Seras ad
Brugthonam literas de Chronologica sententia meo
si habere et communicare mecum queas, rem gratam
feceris. Scio Mulhausenum Jesuitam non probasse adfi-
lium meum Philippum, saltem insultando mihi, quod
ab omnibus vapulem, de quo ipsi respondi. Illam magis
ingenuam et eruditam censeo. Fieri potest, ut odio
Kaligeri adversari mihi aliquid det. Id facile obser-
vo verum si viderim. Interim scio Theologos, si tales
esse velint, mihi adversari non posse. Scio et hoc, Ka-
ligerum illum Burdonium plus te, quam me sua viru-
lencia et scurrilitate, deformasse. Apologiae tuae non
argumentum sed tempus nunc deest, propter urgent pra-
teritum duorum Commentariorum ad nundinas futuras festi-
nantium. Nec periculum in aliquantula mora. Sed finem
facio. Tu interim mi optime Lavatere, vale et salve
plurimum in Domino. Heidelbergae 14. Nov. 1607.